

AJUNTAMENT DE MUSEROS
CIF P4617900H
Plaça del Castell, 1
46136 Museros (València)
Tel. 96 144 16 80 – Fax 96 144 48 30
www.ajunt-museros.com

ORDENANÇA SOBRE USOS I COSTUMS RURALS AL TERME DE MUSEROS

D'acord amb el que estableix l'article 55 del Reial decret legislatiu 781/86, de 18 d'abril, aquest ajuntament regula l'aplicació dels usos i costums de Museros, en les activitats i relacions agràries al seu terme municipal.

DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta ordenança és regular els usos i costums dins de l'àmbit rural que es practiquen en el terme municipal de Museros, per tal d'adaptar-los al marc social actual, de conformitat amb la legislació vigent, i especialment amb les normes establertes per el Codi Civil.

Article 2. Tancaments de finques rústiques

A efectes d'aplicació d'aquesta ordenança, tota finca rústica o camp del terme municipal de Museros, es considerarà tancat i acotat encara que materialment no ho estiga.

A falta d'acord, i conforme al que legalment es preveu, es respectarà el costum tradicional pel que fa a obres, plantacions de bardisses, bardisses mortes, tanques de fil d'aram o tanques per al tancament de finques rústiques, de manera que no es perjudique els confrontants, en complir-se les regles següents:

1. Tancament de fil d'aram, tela transparent i tanca de peu d'obra

Si no es posaren d'acord els amos de les finques confrontants per a aquest tancament, podrà fer-ho un d'ells dins de la seua propietat, tot respectant la fita mitgera en tota la longitud (fita lliure).

En general, la fita mitgera o fita serà de 50 cm per a la separació de propietats i, si no n'hi ha, s'entendrà aquesta mesura com si les finques estigueren fitades.

L'alçada màxima de la tanca serà de 2,50 m, comptats des del nivell del camp que es tancarà, es podrà escalonar en funció del pendent d'aqueix fins a una alçada màxima de 3,50 m.

2. Tancaments amb bardisses mortes, seques o de canya

Igual que en el cas anterior, si no es posen d'acord, cada un dels propietaris podrà tancar dins la seua propietat, i separarà 50 cm del límit divisor i o centre de la fita mitgera, fins a una alçada de 2 m. A més, hauran de deixar visibilitat mitjançant teles transparents en la proporció d'un terç del total de metres a tancar.

A més dels citats 50 cm de separació, per a la col·locació de la tanca, si es limita amb camí i les condicions del terreny així ho exigeixen, per existir talussos o terraplens, s'haurà de deixar també cuneta.

3. Tancament de bardisses vives

Per a aquest tipus de tancaments, si no hi ha acord, podrà fer-ho cada un dels propietaris en plantar dins la seua propietat, en separar 1 m, del límit divisor i o centre de la fita mitgera, fins a una alçada màxima de 2 m.

El propietari de la tanca estarà obligat a realitzar les tasques necessàries per a no respectar els 2 m d'alçada ni el límit divisor de les parcel·les. La plantació s'ha de fer de manera que permeta el manteniment de la tanca des de la seua pròpia parcel·la en tot moment.

4. Tancament amb mur

El tancament es podrà realitzar pel límit de propietat, si no hi ha acord, els propietaris de les finques confrontants, i s'entendrà com a paret mitgera.

Si no es posen d'acord els amos de les finques confrontants, podrà fer-ho un d'ells dins del terreny de la seua propietat, amb una separació d'1 m del límit divisor i o centre de fita mitgera fins una alçada d'1 m, Havent de ser la resta de la tanca calada. L'alçada del mur de bloc, formigó o mamposteria serà com a màxim d'1 m comptat des del nivell del camp, i es podrà escalonar, en funció del seu pendent, fins a una alçada màxima de 2 m.

Per a la construcció d'un mur d'obra serà preceptiva l'obtenció prèvia de la llicència d'obres municipal.

5. Tancaments de parcel·les en xamfrans

En les finques que facen cantonada a dos camins rurals o els límits amb camins de girs pronunciats o bruscos, serà obligatori, per tal de permetre la visibilitat del trànsit, que els tancaments formen xamfrà. La distància mínima del xamfrà serà de 2,5 m, comptats a partir del vèrtex en els encreuaments que formen 90°, i augmentarà progressivament aquesta distància en aquells encreuaments que formen un angle inferior a 90°.

Article 3. Distància entre tancaments i camins, séquies o vies pecuàries

1. Distàncies entre séquies i el tancament de finques

Quan es pretén efectuar el tancament d'una finca al límit de la qual hi ha una

sèquia o braçal general, s'haurà de comunicar aqueixa pretensió a la comunitat de regants, per tal d'adequar-se a les distàncies especificades en les ordenances particulars de cadascuna de les comunitats, i en tot cas, serà aquesta la que procedirà a l'assenyalament de línia.

Si es tracta d'una canal de reg particular que, a més, serveix de límit de la parcel·la, la distància que s'aplicarà serà la que corresponga al tipus de tancament, segons el que assenyala l'apartat corresponent.

2. Distàncies entre vies pecuàries i el tancament de finques

Es regiran per la legislació vigent en aquesta matèria, i han de sol·licitar la preceptiva llicència d'obra a l'Ajuntament de Museros i l'autorització de l'organisme competent.

En tot cas, qualsevol sistema de tancament utilitzat no ha d'obstaculitzar, impedir o modificar el curs de les aigües naturals o de reg.

Article 4. Plantacions d'arbres

A l'empara del que estableix l'article 591 del Codi civil "No es podran plantar arbres prop d'una heretat aliena sinó a les distàncies que s'estableixen en aquesta o costums del lloc". Es regulen en aquest article les distàncies de separació per a la plantació d'arbres.

1. Distàncies de plantacions a límits

Com a distàncies mínimes que s'hauran de respectar entre els arbres o plantes de les línies exteriors de la parcel·la i els límits exteriors d'aqueixa parcel·la.

Es prendrà com a mesura del límit a l'eix del tronc, i no a la seua perifèria.

1. Plantació de cítrics, fruiters de pinyol i llavor: distància a límit de 3 m.
2. Plantacions d'espècies fusteres (pollancre, eucaliptus, etc.): distància a límit de 6 m.
3. Figueres, garrofers i altres frondoses: distància a límit de 6 m.
4. Coníferes i resinoses: distància a límit de 6 m.
5. Hortícola i arbustos i plantes de viver: distància a límit de 0,50 m.

2. Tala de branques, d'arrels i arrancada d'arbres

D'acord amb el que estableix l'article 592 del Codi civil:

"Si les branques d'alguns arbres s'estenen sobre una heretat, uns jardins o uns patis veïns, l'amo d'aquests tindrà el dret a reclamar que es tallen quan

s'estenguen sobre la seua propietat, i si són les arrels dels arbres veïns les que s'estenen en sòl d'un altre, l'amo del sòl en què s'introduïsquen podrà tallar-les ell dins de la seua heretat”.

El propietari de la finca o del camí té dret a reclamar que es tallen les branques en la mesura que s'estenguen sobre la seua propietat, tot i que s'hagen guardat les distàncies assenyalades.

Article 5. Construccions

1. Construccions en l'àmbit rural

Els edificis en general com magatzem d'eines o casetes de reg localitzat i similars, que es pretenguen construir en aquest terme municipal es regiran pel que disposen les normes de la Generalitat Valenciana i amb l'obtenció de la llicència municipal corresponent.

2. Cremadors

En totes les parcel·les ubicades en sòl rústic d'aquest terme municipal, es permetrà la construcció de cremadors amb una superfície màxima de 9 m². S'hauran de separar un mínim de 5 m del límit de propietat, a partir de l'exterior de la paret del cremador, i tindran una alçada màxima de 2,5 m.

3. Túnel hivernacle

En totes les parcel·les rústiques d'ús agrícola, es permetrà la instal·lació d'hivernacles mòbils, és a dir, que no requerisquen instal·lació d'obra, i se separaran com a mínim un metre del límit de la seua propietat.

Article 6. Marges, talussos i murs de contenció

Murs de contenció: paret d'obra de formigó, mamposteria o similars, que serveixen de suport als camps confrontants que se situen en nivells diferents.

Ribàs o marge: desnivell format amb terra compactada que pot presentar una inclinació que es denomina talús i també pot revestir vegetació, per augmentar la seua consistència.

1. Propietats del ribàs o marge i del mur de contenció

Excepte que hi haja fites, conste en escriptura o en un altre document legal, d'acord amb els usos i costums del terme de Museros, la propietat del marge s'entendrà del camp situat en el nivell superior.

En el cas del mur de contenció, excepte prova en contra, conste en escriptura o en un altre document legal, es considerarà propietat de la finca superior, des de la base d'aqueix, que marcarà el límit de la propietat.

2. Construcció de murs de contenció

Quan se substituïska un ribàs o marge per un mur de contenció, el nou límit vindrà determinat en els termes que regula l'article anterior. Aquest mur no podrà elevar-se del sòl de la parcel·la superior.

Si el marge és propietat de la finca superior i el propietari vol tancar el camp, podrà fer-ho complint els requisits de l'Ordenança per sobre del mur de contenció. Si el mur de contenció és mitger, és a dir, propietat dels confrontants i es produeix el tancament d'una de les finques, s'haurà de respectar el mur de contenció en tota la seua amplària superior, excepte que hi haja acord amb els amos.

Si a la part superior del marge elevat, transcorre una senda o camí públic, aquest marge es considerarà de domini públic, i delimitarà la propietat a partir de la fi de la senda o del camí.

3. Neteja i manteniment dels marges

Tot propietari està obligat a mantindre en bones condicions, inclosa la neteja, la part dels marges de la seua propietat, per tal d'evitar esfondraments i invasió de mala herba.

Si es produeixen arrossegaments de terra, i aquesta no és restituïda al camp superior pel seu propietari, i ha estat advertit pel propietari del camp inferior, aquest podrà escampar la terra dins la seua propietat o fer ús d'aquesta.

Article 7. Camins públics i privats

1. Propietat pública dels camins rurals

Són camins de propietat pública tots aquells que apareguen en l'inventari de béns municipals, encadastrats en els plànols parcel·laris de rústica amb aquest caràcter, i també, les vies pecuàries existents al terme municipal de Museros.

Són també camins públics, els que arranquen, transcorren i finalitzen en terrenys públics, i ho són els que genèricament es denominen camins rurals.

Entre el concepte de camins rurals, cal distingir entre els veïnals, que enllacen uns veïnatges amb uns altres, dels rurals pròpiament dits, que constitueixen vies de servei a les generals, i encara dins d'aquestes últimes, n'hi ha que serveixen a

grans unitats de cultiu, i altres que constitueixen servituds necessàries de pas per a determinades finques.

Els camins municipals, carreteres locals, i les vies pecuàries són béns de domini públic i, per tant, no són susceptibles d'embargament, prescripció ni d'alienació. La titularitat dels camins municipals correspon a l'Ajuntament de Museros, i la de les vies pecuàries a la conselleria competent, o a l'Estat. La creació, la classificació, la delimitació, l'amollonament i la reivindicació són facultats de l'administració titular del camí o via pecuària.

2. Sendes de pas de domini públic

Es consideren sendes de pas de domini públic totes aquelles que amb aquest caràcter apareixen en els parcel·lars del cadastre de rústica del municipi de Museros.

Les sendes de pas tindran una amplària legal d'un metre.

Tot propietari estarà obligat a mantenir en perfecte estat de manteniment les sendes que passen per la seua propietat, no es podrà apropijar de la seua superfície ni impedir el pas amb qualsevol tipus de plantació o ocupació d'aquesta.

3. Conservació

La conservació i el manteniment dels camins privats correspondrà als seus propietaris. La conservació i el manteniment dels camins de domini públic de titularitat municipal correspondrà a l'Ajuntament sense perjudici de demanar la col·laboració dels veïns i propietaris de les finques afectades per la via.

4. Normes i usos

El pas i la circulació per tots els camins rurals es regiran pel que disposa el Codi de circulació sense altra limitació que la derivada de les seues característiques, i quedaran subjectes als usos següents: bestiar, animals de càrrega, d'esplai o passeig, turismes, furgonetes o qualsevol altre tipus de transport l'amplària o pes no excedisca la capacitat del camí.

Està autoritzada la circulació de maquinària agrícola propietat dels veïns que tinguen accés al camí rural amb destinació a les explotacions agrícoles amb les limitacions anteriorment enumerades.

5. Dipòsit de productes en camins rurals

Excepcionalment, es podrà dipositar als camins rurals, per a l'entrada a les finques particulars, sempre que no es puga fer a l'interior de la mateixa finca, fem i altres

efectes d'ús agrícola, durant un termini de 24 hores, i l'interessat senyalitzarà correctament aquest obstacle, i en tot cas deixarà pas suficient per al trànsit de persones i vehicles.

Els materials d'obres menors també podran dipositar-se temporalment en els camins, mentre duren aquestes obres, amb les mateixes condicions i requisits que en l'apartat anterior, i se sol·licitarà, a més, la llicència d'ocupació de via pública. Quan es tracte d'obres majors no es podran ocupar els camins rurals.

Transcorregut el termini indicat en els apartats anteriors sense que s'hagen traslladat els estris i materials a una finca particular, l'Ajuntament podrà retirar-los directament i dipositar-los dins de la propietat de l'interessat, el qual es farà càrrec de les despeses ocasionades.

Es prohibeix expressament el dipòsit dels estris i materials descrits anteriorment sobre séquies i desguassos públics.

En tot cas, els danys que es puguen produir seran responsabilitat del propietari de la finca.

6. Estacionament de vehicles per a càrrega i descàrrega en camins

Els vehicles estacionats als camins rurals del terme municipal, per a càrrega o descàrrega de mercaderia, no entorpiran el trànsit rodat i deixaran espai suficient per al pas d'altres vehicles i persones, i s'haurà d'observar a aquest efecte les normes del Codi de circulació, pel que fa a la senyalització.

Si, per les característiques del camí, el vehicle estacionat ocupara tota l'amplària de la via i impedira el pas d'altres vehicles en trànsit, aquests tindran preferència de pas, i hauran de retirar el vehicle estacionat les vegades que siga necessari.

7. Prohibicions d'abocaments sòlids o líquids a camins públics

Queda prohibit llançar o tirar als camins públics qualsevol tipus de residu, els quals seran dipositats als llocs determinats per a aqueix efecte.

Queden prohibits els desguassos, sobreeixidors, canalitzacions o unes altres construccions per les quals l'aigua de reg o les aigües pluvials aboquen sobre camins rurals, i qualsevol actuació, fins i tot per simple negligència, que cause aquests mateixos efectes, de manera que el causant estarà obligat a reparar el dany causat, sense perjudici de la sanció que siga procedent.

8. Encreuaments de camins amb canonades de reg, desguassos, etc.

Per realitzar encreuaments en camins públics amb canonades o qualssevol instal·lacions, s'ha de sol·licitar una autorització municipal i justificar la necessitat de l'obra o instal·lació.

Haurà de reposar el ferm del camí en les mateixes condicions i característiques que tenia abans de l'autorització, i s'exigirà fiança per garantir la reposició.

Article 8. Requisits per als moviments de terres i transformacions agrícoles

Tot propietari de finca rústica que pretenga efectuar moviments de terres i transformacions agrícoles haurà de sol·licitar, prèviament, la corresponent llicència municipal d'obres i l'autorització municipal per a la realització d'aquests actes, sense perjudici d'altres autoritzacions necessàries d'acord amb la legislació vigent.

Els talussos naturals a què done lloc la transformació tindran la pendent natural de 1/1, és a dir del 45 %.

Si es realitzen d'obra, de formigó o de mamposteria, podran ser fins a 5/1, o pendent del 80 %.

1. Parcel·lacions de finques rústiques

Per a les segregacions i parcel·lacions de finques rústiques, serà necessària la preceptiva llicència municipal de parcel·lació. Les finques rústiques podran dividir-se o segregar-se d'acord amb el que preveu la legislació autonòmica.

La divisió de terrenys rústics que done lloc a parcel·la inferior a la unitat mínima de cultiu, tan sols és procedent en els supòsits següents:

- Quan la finalitat de la segregació siga la construcció o instal·lació de pous, transformadors, dipòsits i basses de reg, capçals comunitaris de filtratge i abonat, ampliacions de camins en benefici d'una col·lectivitat o construccions agrícoles i ramaderes, d'acord amb el que especifica el Decret 217/1999.
- Supòsits previstos en l'article 25 de la Llei estatal 19/95, de 4 de juliol, de modernització d'explotacions agràries i decret 217/1999, de 9 de novembre, del Govern valencià.

2. Obligació de la inscripció cadastral

Totes les parcel·les rústiques del terme municipal de Museros, disposen d'un número de referència cadastral i estan identificades pel número de polígon i el

número de parcel·la, el qual serveix d'identificació de la finca a tots els efectes.

En aplicació de l'article 77.2 de la Llei reguladora de les hisendes locals, de 28 de desembre de 1988, tota transmissió de domini de finca rústica com a conseqüència de venda, d'herència, de donació, etc., està obligada a comunicar al Centre de Gestió Cadastral i Cooperació Tributària de València, bé directament o mitjançant els serveis del cadastre de l'Ajuntament en un termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la data de la formalització de l'escriptura pública.

Qualsevol persona física o jurídica que intervinga en la transmissió, ja siga el cedent o l'adquirent, o la persona que els represente, podrà efectuar la declaració de canvi de nom, o si escau, de superfície, si es tracta de noves parcel·les resultants de parcel·lació.

Article 9. Servei de vigilància

El servei de vigilància i guarda rural depèn de la Prefectura de la Policia Local i tindrà les funcions següents:

- La vigilància i custòdia de l'àmbit rural del terme municipal de Museros i totes aquelles relacionades amb el lloc de treball i aquelles que els òrgans i les autoritats municipals els encomanen.
- Emetre els informes que els siguen requerits pels òrgans i les autoritats municipals.
- Actuar d'ofici en observar l'incompliment de qualsevol dels preceptes recollits en aquesta ordenança o en l'àmbit legal de les seues competències.

Article 10. La utilització d'adobs

1. Adob químic i productes fitosanitaris

La utilització d'adobs químics i productes fitosanitaris per al sòl i en polvoritzacions per a les plantacions s'efectuarà d'acord amb el que disposa el Decret 13/2000, de 25 de gener del Govern valencià o norma que el substituïsca o modifique.

Quan s'utilitzen mitjans mecanitzats s'haurà de tenir especial cura en no afectar les plantacions confrontants, sobretot en dies de vent, durant els quals està prohibit efectuar polvoritzacions amb turbo.

En cap cas, es podran utilitzar productes prohibits.

2. La utilització d'adob orgànic, fem

La utilització d'adob orgànic, fem, als camps es podrà realitzar sempre, excepte en dies de vent, per evitar la propagació de les olors.

Queda prohibida la utilització i abocament de purins de porcí als camps a distància inferior a 500 m de zona urbana, i en tot cas, serà obligatori *rotovatar* abans del transcurs de 48 hores des que es van abocar els purins.

Article 11. Prohibicions

Sempre que no conste la tolerància o el consentiment del propietari, siga expressa o tàcita, queda prohibit a les finques rústiques, els seus annexos i les seues servituds, sobre la base de la presumpció del tancament de totes les parcel·les, el següent:

1. Entrar a recollir rostolls, branques, troncs o palles en finca aliena.
2. Entrar a recollir cítrics, hortalisses, llegums, verdures, fruites o qualsevol tipus de fruits ja siguen caiguts o no, branques per a empelts o qualsevol altre fruit fins i tot després de recollir les collites, en finca aliena.
3. Travessar finques alienes pel mètode utilitzat que siga.
4. Tirar branques, llenyes, canyes, brosses, pedres, envasos, plàstics, runes, altres deixalles i escombraries en general, en finca pròpia o aliena.
5. Tirar abocaments tòxics provinents de sobrants de polvorització en finca pròpia o aliena, o en camins i llits públics.
6. Abocar aigua de reg, sorregar, en finca aliena.
7. Desguassar intencionadament en finca aliena.
8. Ocupar les sendes de pas existents als límits de parcel·la.
9. Apegar cartells i fer pintades en l'àmbit rural.

Article 12. Obligacions dels propietaris de finques rústiques

Tot propietari de camp o finca rústica estarà subjecte a les obligacions següents:

1. Mantindre la parcel·la amb les mínimes condicions de neteja i salubritat exigibles, per tal d'evitar risc d'incendi per a les finques confrontants, i de produir focus d'insectes i paràsits nocius per a les collites.
2. Mantindre les fites en perfecte estat de conservació i visibilitat.
3. Mantindre les conduccions de reg de la finca en bones condicions, per no causar danys als propietaris confrontants.

4. Mantindre en bon estat de conservació les sendes de pas existents a la parcel·la.

Article 13. Drets dels propietaris

Tot propietari de finca rústica gaudeix dels drets que a continuació es relacionen:

1. Exigir el compliment d'aquesta ordenança a tot aquell que no l'observara, per les vies legalment establertes.
2. Denunciar qualsevol infracció per incompliment d'aquesta ordenança al Consell Agrari Municipal, per considerar-se afectat com a conseqüència d'alguna conducta o actuació d'un altre propietari que estime li han reportat dany o perjudici a la seua propietat. El Consell Local Agrari procedirà de la manera establerta, en la disposició addicional (Comissió de valoració i arbitratge), sense perjudici que aquell pugua exercitar qualssevol altres accions que li assistisquen en dret.

Article 14. Infraccions administratives

L'incompliment, encara que siga a títol simple d'inobservança, del que preceptua aquesta ordenança, es considerarà infracció administrativa.

Si, com a conseqüència de la substanciació del procediment sancionador corresponent, queda demostrada la responsabilitat administrativa en què incorre l'autor de determinats fets constitutius d'infracció del que disposa aquesta ordenança, li serà exigible a l'esmentat infractor, a més de la multa que en el seu cas procedisca, la reposició de la realitat alterada per ell mateix, al seu estat originari, i les indemnitzacions dels danys i perjudicis causats, que seran taxats pel Consell Local Agrari.

Quan el Consell Local Agrari actue en funcions d'arbitratge entre les parts que mantinguen un conflicte privat, determinarà la manera en la qual ha de quedar reparat el dany causat. Aquesta resolució serà obligatòria per a les parts en els termes establerts pel Codi civil.

1. Classificació i competència

Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

Tindran el caràcter de molt greus la reiteració i la reincidència en les faltes greus.

Són infraccions greus les accions realitzades fraudulentament que contravenen

el que disposa aquesta ordenança, principalment pel que fa a les cremes agrícoles i a la usurpació de camins públics, i encara més, quan el dany causat afecte a béns i interessos de tercers i els cause un perjudici directe i d'importància, o en crear un risc cert i igualment important per a les persones.

Són infraccions lleus totes les suposen una infracció temporal de les normes que preveu aquesta ordenança que no estiguen qualificades de greus, i la seua reposició a la legalitat siga realitzada per l'infractor amb caràcter immediat.

L'òrgan competent per imposar la sanció derivada del procediment instruït a l'efecte és l'alcaldia, la qual serà competència indelegable.

2. Circumstàncies agreujants

Són circumstàncies que agreugen la responsabilitat dels culpables:

1. Haver-se prevalgut, per a cometre-la, de la titularitat d'un ofici o càrrec públic, excepte que el fet constitutiu de la infracció haja sigut realitzat, precisament, en l'exercici del deure funcional propi del càrrec o ofici.
2. La utilització de violència o qualsevol altre tipus de coacció sobre l'autoritat o funcionari públic encarregat del compliment de la legalitat, o mitjançant suborn.
3. Haver-se comés en alterar els supòsits de fet que presumptament legitimaren l'actuació, o falsejant els documents en què s'acredite el fonament legal de l'actuació.
4. Realitzar-la en aprofitar-se o explotar en el seu benefici una greu necessitat pública o del particular o particulars que resulten perjudicats.
5. La reiteració i la reincidència.

3. Circumstàncies atenuants

Són circumstàncies la concurrència de les quals atenua la responsabilitat dels culpables d'una infracció urbanística:

1. No haver tingut intenció de causar un dany tan greu als interessos públics o privats afectats pel fet.
 2. Haver procedit el culpable a reparar o disminuir el dany causat, abans de la iniciació de les actuacions sancionadores.
- ## 4. Circumstàncies que, segons cada cas, poden atenuar o agreujar la responsabilitat
1. El major o menor coneixement tècnic dels detalls de l'actuació, d'acord amb la professió o activitat habitual del culpable.
 2. El major o menor benefici obtingut de la infracció o, si escau, haver-la realitzat

sense cap consideració al possible benefici econòmic que d'aquesta es derivara.

3. Quan en el fet concorregia alguna circumstància agreujant, la sanció s'imposarà sempre en el grau màxim

4. Si concorre alguna circumstància atenuant, la sanció s'imposarà en el seu grau mínim.

5. Quantia

La graduació de la multa es realitzarà en atenció al caràcter greu o lleu de la falta o infracció produïda.

1. Les faltes lleus se sancionaran amb una multa de 30 a 100 €.

2. Les faltes greus se sancionaran amb una multa de 101 a 450 €.

3. Les faltes molt greus se sancionaran amb una multa de 451 a 1.200 €.

En tot cas, la quantia de la multa que s'impose haurà de ser ingressada en la tresoreria municipal, en els terminis que s'indique, i no es podrà abonar als agents de l'autoritat denunciants.

En cas contrari, l'Ajuntament procedirà contra el patrimoni de l'interessat, com preveu la legislació tributària.

Quan la proposta de resolució incloga una multa en quantitat superior a la que preveu aquesta ordenança, o excedisca de la competència de l'Administració local, es podrà elevar a l'autoritat competent per raó de la quantia, que acordarà la sanció corresponent.

6. Infraccions que suposen delictes o afecten a uns altres organismes

1. Quan per causa dels expedients administratius que s'instruïsquen per infracció, dels documents aportats, o de la mateixa infracció suposen indicis del caràcter de delictes o falta del fet, l'òrgan competent per a imposar la sanció, per ell mateix o a proposta de l'instructor del expedient, ho ha de posar en coneixement dels tribunals de justícia, als efectes d'exigència de les responsabilitats d'ordre penal en què hagen pogut incórrer els infractors.

2. Quan la denúncia afecte fets d'índole penal i, per tant, competència del jutjat d'instrucció, es remetrà immediatament a l'òrgan judicial competent, i l'Ajuntament s'abstindrà d'instruir cap procediment fins que no haja recaigut resolució judicial sobre aquest aspecte.

3. Els fets constitutius de presumptes infraccions administratives sotmeses a legislació sectorial específica els comunicarà l'Ajuntament a l'organisme

competent, per al seu coneixement i, si escau, la instrucció del procediment sancionador corresponent.

7. Responsables de les infraccions

Els actes que s'executaren sense autorització, o amb inobservança de les seues clàusules, seran sancionables i considerats infractors el promotor, l'executor i el tècnic director d'aquests.

En les obres emparades en una llicència el contingut de les quals siga manifestament constitutiu d'una infracció greu serà igualment responsable de la infracció, i per tant sancionada, la persona que haguera informat favorablement la llicència.

Les multes que s'imposen als diferents subjectes per una mateixa infracció tindran caràcter independent.

Les persones jurídiques seran sancionades per les infraccions comeses pels seus òrgans o agents, i assumiran el cost de les mesures de reparació de l'ordre vulnerat, sense perjudici de les indemnitzacions per danys i perjudicis a tercers que pertoquen.

Atés que, en aplicació dels preceptes d'aquesta ordenança, s'instruïra expedient sancionador per dues o més infraccions tipificades entre les quals hi haja connexió de causa a efecte, s'imposarà una sola sanció i serà la corresponent a les actuacions que suposin el resultat final perseguit, en la seua quantia màxima.

En els altres casos, als responsables de dues o més infraccions urbanístiques, se'ls imposaran les multes corresponents a cadascuna de les diverses infraccions comeses.

8. Reposició

Finalitzat el termini determinat per l'Administració perquè l'infractor porte a terme les actuacions de reposició de les coses a l'estat anterior a la comissió del fet punible, sense que aquestes s'hagueren executat, l'Administració actuant optarà, en el termini màxim d'un mes, entre l'execució subsidiària o l'atorgament d'un nou termini per a la realització de les actuacions necessàries per l'inculpat.

L'incompliment d'aquest nou termini se sancionarà amb la multa que corresponga a la infracció originària, imposada en el seu grau màxim, i a la concessió d'un nou termini d'un mes. Passat aquest segon termini l'Administració procedirà a l'execució subsidiària, i les despeses estaran a càrrec de l'infractor.

En cap cas, la infracció pot suposar un benefici econòmic per a l'infractor; per tant, quan la suma de la sanció imposada i del cost de les actuacions de reposició dels béns o coses al seu primitiu estat done una xifra inferior a aquest benefici, s'incrementarà la quantia de la multa fins a arribar al muntant d'aquest.

En els casos en què la restauració de l'ordre infringit no exigisca cap actuació material ni hi haja tercers perjudicats, la sanció que s'impose a l'infractor no podrà ser inferior al benefici obtingut amb l'activitat il·legal.

9. Prescripció de les infraccions

La prescripció de les infraccions es produirà pel transcurs d'un any des de la data en la qual s'hagueren comés o, si aquesta és desconeguda, des de la data en la qual s'haja pogut incoar el procediment sancionador. S'entendrà que es pot incoar el procediment sancionador quan apareguen signes externs que permeten conèixer els fets constitutius de la infracció.

En les infraccions derivades d'una activitat continuada, la data inicial del còmput serà la de finalització de l'activitat, o la de l'últim acte amb què la infracció es consuma.

Les infraccions realitzades sobre zones o espais de domini i d'ús públic no tindran prescripció.

10. Procediment sancionador

El procediment sancionador serà el regulat en el Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, i tot tenint en compte que es procurarà que l'òrgan instructor siga el regidor responsable de l'àrea i que dins del període provatori, i si no n'hi haguera, s'inclourà la taxació dels danys i perjudicis per part de la Comissió de Valoració, constituïda en el si del Consell Local Agrari.